

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/1301-0/2015	
Érkezett: 2015 MÁJ 13.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 4 db	↓

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
1535 Budapest Pf. 773.

Tövisskesné Dsupin Judit

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Tövisskesné Dsupin Judit [redacted] szám alatti lakos az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (2) bekezdése alapján az alábbi alkotmányjogi panasz indítványt terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezések alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvény

- M) cikk (1) és (2) bekezdését,
- R) cikk (2) bekezdését
- V. cikkét.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés:

2014. évi LXXVII. törvény az egyes fogyasztói kölcsönszerződések devizanemének módosulásával és a kamatszabályokkal kapcsolatos kérdések rendezéséről 10. § és a 15. § (1) bekezdése.

Határidő-számítás:

A panaszolt jogszabályok hatályba lépése:

20. § (1) E törvény - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 3. §, a 4. § (1) bekezdése, az 5-14. §, a 18. § (4) és (5) bekezdése, a 21. § (2) bekezdése és a 22. § 2015. február 1-jén lép hatályba.

február 2-28. 27 nap

március 31 nap

április 30 nap

május 31 nap

június 30 nap

július 31 nap

összesen 180 nap

A panaszolt jogszabályi rendelkezések a 20. § (2) bekezdése szerintiek, és 2015. július 31. a benyújtási határidő.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

M) cikk

(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

R) cikk

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

2008. márciusában szabadfelhasználású devizaalapú jelzálogszerződést kötöttünk az Erste Bank Hungary Nyrt-vel. A devizában meghatározott, kezdetben 66 000 forintos havi törlesztő részleteink 2012-re 130 000 forintra emelkedtek. Ennek okai mára tisztázódtak, de nem voltunk képesek a banki követelésnek eleget tenni a négy év elteltével, s így a bank 2013. áprilisában közjegyző előtt felmondta a szerződésünket. Egyösszegben azonnali hatállyal lejárttá tette a teljes hátralékos tartozást. Majd az egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot közokiratba foglaló közjegyző a bank kérésére, a banki felmondás alapján végrehajtási záradékkal látta el az általa készített közjegyzői okiratot, és végrehajtási eljárás indult ellenünk 2013. decemberében.

A havi törlesztő emelkedése egyrészt a 2014. évi XXXVIII. törvényben tisztességtelennek kimondott kereskedelmi árrés felszámításának, valamint az egyoldalú szerződésmódosításon alapuló többlet kamatoknak, díjaknak, költségeknek tulajdonítható. A banki elszámolásban a tisztességtelenül felszámított összeg: 4.579,19 CHF. A havi törlesztő részleteink 410,87 CHF összegben voltak meghatározva. (Kölcsönszerződés IV. 2. pont).

Tehát több, mint 11 havi törlesztő részlet megfizetésére elegendő túlfizetésünk volt a bank birtokában, amikor már nem tudtunk fizetni tovább, de a bank nem a joggal követelhető összegeket írta elő, hanem a tisztességtelenül felszámított követeléseket is tartalmazták a havi előírások. Emiatt a számításomtól több hónapot fedhet le a 4.579,19 CHF.

$$4.579,19 \text{ CHF} / 410,87 \text{ CHF} = 11,14$$

2012. december 31-én az elszámolás szerint 4881,55 CHF lejárt tartozásunk volt a bank által nyilvántartva. A bank ezt követően 2013. április 15-én mondta fel a szerződést. A banki felmondás csak a bank által lejártnak tartott tartozás összegének maradéktalan megfizetése esetén lett volna elkerülhető, miközben a 4.579,19 CHF a bank birtokában volt, mint tisztességtelenül felszámított összeg.

A bank fizetési felszólításokat küldött, de mi ekkorra a túlzott banki követelések miatt fizetéképtelenné váltunk, s a túlfizetésünk ellenére hátralékos adósként voltunk kezelve. Ilyen

helyzetben mondta fel a bank a szerződést, és kérte a végrehajtás elrendelését, hogy a lejárttá tett teljes hátralékot végrehajtás keretében behajthassa. A 2014. évi XL. törvény szerinti elszámolási elvek és az elszámolás módja miatt már alkotmányjogi panasz indítványt nyújtottam be.

A felmondást megelőzően a bank által a hitelnyilvántartási számlára felkönyvelt devizakövetelés miatt is emelkedtek a törlesztő részleteink, mivel a CHF árfolyama jelentősen erősödött a forinthez képest. Az árfolyam különbség volt a másik tétel, ami miatt fizetésképtelenné váltunk.

A Kúria 2/2014. számú PJE határozata szerint

"1. A deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, amely szerint az árfolyamkockázatot – a kedvezőbb kamatmérték ellenében – korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a főszolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, amelynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható."

A Kúria 6/2013 számú PJE határozata szerint:

"1. A deviza alapú hitel-, kölcsön- és pénzügyi lízingszerződések (a továbbiakban: deviza alapú kölcsönszerződések) devizaszerződések. A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg (kirovó pénznem), és azt mindkét fél forintban volt köteles teljesíteni (lerovó pénznem). E szerződéstípusnál az adós az adott időszakban irányadó forintkölcsönnél kedvezőbb kamatmérték mellett devizában adósodott el, amiből következően ő viseli az árfolyamváltozás hatásait: a forint gyengülése az adós fizetési terhének növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezi.

2. A deviza alapú kölcsönszerződés mint szerződéstípus önmagában amiatt, hogy a kedvezőbb kamatmérték ellenében az árfolyamkockázat az adósnál jelentkezik, nem ütközik jogszabályba, nem ütközik nyilvánvalóan a jóerkölcshöz, nem uzsorás szerződés, nem irányul lehetetlen szolgáltatásra és nem színlelt szerződés. A szerződési terheknek a szerződés megkötését követő – előre nem látható – egyoldalú eltolódása az érvénytelenség körében nem értékelhető, tekintettel arra, hogy az érvénytelenségi oknak a szerződés megkötésekor kell fennállnia."

Azonban a 6/2013. számú PJE határozatában a Kúria megállapította a következőt is:

"Devizakölcsön az, ahol a pénztartozás kirovó pénzneme nem forint. Jogszabályi tilalom hiányában a felek szabadon határozhatják meg a kirovó pénznemet (szabad számolás elve). A deviza alapú kölcsön is devizakölcsön, mivel a tartozás devizában van meghatározva, ugyanakkor a hitelező a kölcsönt forintban köteles folyósítani, az adós pedig forintban köteles törleszteni, tehát mind a hitelező, mind az adós a devizában kirótt pénztartozását forintban rója le. Ez a megoldás tekintendő a Ptk. 231. § (1) bekezdésében tételesen is rögzített főszabálynak, melytől a felek a diszpozitivitás elvéből fakadóan szabadon eltérhetnek, az eltérés lehetőségére e körben a Ptk. 231. § (1) bekezdése kifejezetten utal is. Nincs akadálya ezért annak, hogy a felek úgy állapodjanak meg, miszerint mindkét fél a kötelezettségének a kirovó pénznemben (effektivitási kikötés) köteles eleget tenni, tehát mind a folyósításra, mind a törlesztésre a kirovó pénznemben kerül sor."

A Kúria 6/2013. számú PJE határozatának 1. pontja szerint "A felek a hitelezőnek és az adósnak a kölcsönszerződésből fakadó pénztartozását egyaránt devizában határozták meg".

Valóban, a Ptk. 231. § (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy a más pénznemben meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben lévő árfolyam (ár) alapulvételével kell átszámítani.

Ptk.231. §

(1) Pénztartozást – ellenkező kikötés hiányában – a teljesítés helyén érvényben levő pénznemben kell megfizetni.

(2) Más pénznemben vagy aranyban meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam (ár) alapulvételével kell átszámítani.

Azonban ezzel a Kúria kimondta azt, hogy a banki szolgáltatás nem a hitelfolyósítás címén az adós bankszámlájára utalt forintösszeg folyósítása volt, hanem a szerződésből fakadó pénztartozás megadása, amelynek a szolgáltatási jegyzékben nincs száma, azaz törvényesen bejegyzett banki szolgáltatásnak nem tekinthető.

Az áfa törvény értelmében minden szolgáltatásról el kell készülnie a számlának, vagy a szolgáltatás áfamentessége esetén -mint amilyen a pénzkölcsönnyújtás- az ügylet teljesítését tanúsító okiratnak, amely számla, vagy pénzkölcsönnyújtás esetén az ügylet teljesítését tanúsító banki kivonat adatait a Számviteli törvény 165. § (1) bekezdése értelmében a könyvviteli nyilvántartásban rögzíteni kell. A devizaalapú hitelek esetén azonban nem történt meg az ügylet teljesítését tanúsító banki kivonatok adatainak rögzítése a bankok könyvviteli nyilvántartásában, amely banki kivonatok az adósok részére hitelfolyósítás jogcímen forint jóváírását tanúsítják. A szerződésből pedig semmilyen tartozása nem fakadhatott az adósoknak banki szolgáltatás nélkül, mivel a szerződés nem pénzügyi bizonylat, szolgáltatás teljesítését nem bizonyítja. Emiatt a szerződés nem lehet bizonylata a deviza nyilvántartásba vételének a hitelnyilvántartási számlán.

A gazdasági tevékenységekről elkészült bizonylatoknak tartalmazniuk kell azt, hogy mennyi az igénybe vevő által fizetendő ellenérték. A pénzkölcsönnyújtás esetén a teljesítésről nem készül számla, mivel áfamentes tevékenységről van szó, és ilyen esetben a törvény nem kötelezi a szolgáltatót számla készítésére. Ez azonban nem jogosíthatja fel a szolgáltatót arra, hogy olyan bizonylatot készítsen, amelyet ő maga nem rögzít a könyvviteli nyilvántartásában. Azonban a bankok nem rögzítették a hitelfolyósítást a könyvvitelükben a teljesítést tanúsító okirat alapján, s ezt kihasználva, devizát vettek nyilvántartásba. Ezen alapul az árfolyam kockázat adósra hárítása, és nem a saját teljesítésükön.

2007. évi CXXVII. törvény az általános forgalmi adóról

Adó alóli mentesség a tevékenység egyéb sajátos jellegére tekintettel

86. § (1) Mentés az adó alól:

b) a hitel-, pénzkölcsön és egyéb, ilyen jogviszonyt megtestesítő szolgáltatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hitel) nyújtása és közvetítése, valamint ezek hitelező általi kezelése;

Számlakibocsátási kötelezettség

159. § (1) Az adóalany köteles - ha e törvény másként nem rendelkezik - a 2. § a) pontja szerinti termékértékesítéséről, szolgáltatásnyújtásáról a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője részére, ha az az adóalanytól eltérő más személy vagy szervezet, számla kibocsátásáról gondoskodni.

165. § (1) Mentésül a számlakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha a) termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása a 85. § (1) bekezdése és 86. § (1) bekezdése szerint mentes az adó alól, feltéve, hogy gondoskodik olyan, az ügylet teljesítését tanúsító okirat kibocsátásáról, amely a Számv. tv. rendelkezései szerint számviteli bizonylatnak minősül;

Azonban a bankok a szerződésben kölcsönösszegként rögzített, de az adós rendelkezésére soha nem bocsátott devizaösszeget vették nyilvántartásba, mint amit kamatokkal megfizetni követelnek, miközben forintot bocsátottak az adós rendelkezésére. A folyósított forintösszegegen felüli árfolyam különbözetet a bankok nem kellett hogy pénzkölcsönnyújtással ellentételezzék, azaz nincs szolgáltatás az árfolyam különbözet mögött.

523. § (1) Kölcsönszerződés alapján a pénzüintézet vagy más hitelező köteles meghatározott pénzösszeget az adós rendelkezésére bocsátani, az adós pedig köteles a kölcsön összegét a szerződés szerint visszafizetni.

(2) Ha a hitelező pénzüintézet, - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - az adós kamat fizetésére köteles (bankkölcsön).

Álláspontom szerint a bankok visszaéltek az erőfölényükkel, amikor olyan módon nyújtottak pénzkölcsönt, hogy nem a hatályos törvényi előírások szerint követeltek az adóstól, és nem az általuk szolgáltatott forintösszeget követelték annak kamatával, hanem a jogellenesen nyilvántartásba vett devizaösszeget és annak kamatát.

Ezen túl a bankok folyósításkor a vételi árfolyam és középárfolyam közti árrést, és törlesztéskor az eladási és középárfolyam közti árrést is felszámították, erről már kimondta a Kúria, hogy nem volt a kereskedelmi árrés felszámítása mögött szolgáltatás, hiszen kereskedelmi árrése csak létező dolognak lehet, a deviza azonban nem létezett még jogi értelemben sem az ügyletben. Ezt

kimondták a Kásler-OTP perben a Szegedi Ítéltábla bírái. S mivel nem volt deviza az ügyletben, a deviza árfolyam erősödésének kölcsön jogcímen történő követelése mögött sem lehetett pénzszolgáltatás, mint ahogyan az adósok banki kivonatain a hitelfolyósítás jogcímen jóváírt forintösszeg ezt minden kétséget kizáróan tanúsítja.

Ezzel olyan többlet fizetési kötelezettséget róttak az adósokra, amelyeknek a teljesítése rendkívüli megterhelést jelentett számukra, és igen magas arányban felmondta a bank a szerződést, mint a mi esetünkben is.

Jelen beadványban panaszolt jogszabályhelyek nem állították le azt a folyamatot, amelynek során a bank pénzkölcsönnyújtási szolgáltatás nélkül követelhet az adóstól kölcsön jogcímen tőkét és kamatot.

A törvényhozó testület a folyósításkori árfolyamot lényegesen meghaladó árfolyamon rendelte el a banki nyilvántartások szerint fennálló devizatartozást (a 2014. évi LXXVII 10. §), illetve a felmondott szerződések esetén a lejárttá tett teljes hátralékos tartozást (a tv. 15. § (1) bekezdése) forintra átváltani. A bankok ezáltal olyan többlet követelést vehettek nyilvántartásba az adósokkal szemben, amely mögött nem mutatható ki semmilyen banki szolgáltatás.

A panaszolt jogszabályi rendelkezések:

2014. évi LXXVII. törvény

10. § A deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződés tekintetében jogosult pénzügyi intézmény az elszámolási törvény szerinti elszámolási kötelezettsége teljesítésének határidejéig köteles a deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcsön-szerződés alapján fennálló vagy az abból eredő teljes, az elszámolási törvény alapján teljesített elszámolás alapján megállapított tartozást - ideértve a devizában felszámított kamatot, díjat, jutalékot és költséget is - a fordulónappal az adott devizanem

a) 2014. június 16. napja és 2014. november 7. napja közötti időszakban az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyamainak átlaga vagy

b) 2014. november 7. napján az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyama közül a fogyasztó számára kedvezőbb devizaárfolyamon forintkövetelésre átváltani (a továbbiakban: forintra átváltás).

15. § (1) A fogyasztónak a pénzügyi intézmény által felmondott - de a pénzügyi intézmény vagy a vele összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó pénzügyi intézmény által késedelmes követelésként még nyilvántartott, az elszámolási törvény alapján teljesített elszámolás szerint megállapított - deviza vagy devizaalapú fogyasztói jelzálogkölcson-szerződésből eredő tartozása összegét a pénzügyi intézmény 2015. február 1. napjával

a) a 2014. június 16. napja és 2014. november 7. napja közötti időszakban az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyamainak átlaga vagy

b) a 2014. november 7. napján az MNB által hivatalosan jegyzett devizaárfolyama közül a fogyasztó számára kedvezőbb devizaárfolyamon forintban meghatározott követelésre váltja át.

A forintosításról meghozott törvény nem biztosítja azt, hogy a továbbiakban figyelembe lesz véve a folyósításkor elvégzett banki pénzkölcsönnyújtási szolgáltatás, és a bank ennek megfelelően követelhet az adóstól. **A 2014. évi LXXVII. törvény panaszolt rendelkezései alapján a bankok a piaci árfolyamon történő forintosítás által az adós kölcsöntartozását rendkívül nagy mértékben megemelték. A követelés forintra váltása során a tartozás a piaci árfolyam és a folyósításkori árfolyam arányával azonos mértékben megnőtt, miközben ezen többlet banki követelést nem ellentételezett pénzkölcsönnyújtási szolgáltatás. A felmondott szerződések esetén ehhez hozzáadódik a devizában felszámított késedelmi kamat, amire szintén ráakódik a piaci árfolyam és a folyósításkori árfolyam arányában a többlet tartozás.**

A forintosítást és banki elszámoltatást megelőző időszakról.

Az adós banki kivonatán jóváírt forintösszeget a bank nem tekintette a pénzkölcsönnyújtást tanúsító számviteli bizonylatnak, és nem vitte be a könyvviteli nyilvántartásába aszerint, ami a kivonaton szerepel: hitelfolyósítás jogcímen.

Számviteli törvény

165. § (1) Minden gazdasági műveletről, eseményről, amely az eszközök, illetve az eszközök forrásainak állományát vagy összetételét megváltoztatja, bizonylatot kell kiállítani (készíteni). A gazdasági műveletek (események) folyamatát tükröző összes bizonylat adatait a könyvviteli nyilvántartásokban rögzíteni kell.

(2) A számviteli (könyvviteli) nyilvántartásokba csak szabályszerűen kiállított bizonylat alapján szabad adatokat bejegyezni. Szabályszerű az a bizonylat, amely az adott gazdasági műveletre (eseményre) vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő és a más jogszabályban előírt adatokat a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazza, megfelel a bizonylat általános alaki és tartalmi követelményeinek, és amelyet - hiba esetén - előírászerűen javítottak.

Az adott gazdasági művelet (esemény) a hitelfolyósítás a bizonylatok tanúsága szerint. A hitelfolyósítást mint gazdasági eseményt a banki kivonat alapján azonban nem rögzítették a bankok a könyvviteli nyilvántartásban, ezért elmondható, hogy a banki kivonatot nem tekintette a bank a szolgáltatást tanúsító számviteli bizonylatnak.

Azonban más bizonylat nem tanúsítja azt, hogy a bank pénzkölcsönt nyújtott volna az adósnak, ezért az által, hogy a forint folyósítása nem lett hitelfolyósításként rögzítve a bankok könyvviteli nyilvántartásában, azt jelenti, hogy nem pénzkölcsönnyújtás történt, mert a bank nem azt az összeget követeli, amit hitelfolyósítás megjelöléssel írt jóvá az adós bankszámláján.

Emiatt lett lehetőségük a bankoknak más összeg nyilvántartásba vételére. Ez az összeg a szerződés szerinti devizaösszeg volt. Amennyiben a hitelfolyósítás jogcímen jóváírt forintösszeg a számviteli törvény előírása szerint mint hitelfolyósítás rögzítve lett volna az adós hitelnyilvántartási számlájára, nem lett volna lehetőség a szerződés szerinti devizaösszeg

rögzítésére, s nem lehetett volna az árfolyamkockázat adós általi viseléséről szóló szerződéses rendelkezés alapul vételével kiterhelni az adósra az árfolyam különbözetet, mert nem lett volna mire. A devizaösszeg szerződés alapján történő nyilvántartásba vétele azonban olyan összeg követelését jelenti, amely összeget a bank nem bocsátott az adós rendelkezésére, és nem is készült olyan számviteli bizonylat, számla, amely bizonyítaná, hogy pénzkölcsönnyújtási szolgáltatás keretében az adós rendelkezésére bocsátotta volna a bank a devizát.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói és az azt követő törvényhozói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

1. M) cikk

(1) Magyarország gazdasága az értékteremtő munkán és a vállalkozás szabadságán alapszik.

(2) Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A fentebb kifogásolt 2014. évi LXXVII. törvény

10. § a) és b) pontja, illetve 15. § (1) a) és b) pontja azért ellentétes az Alaptörvény M) cikk (1) és (2) bekezdésével, mert lehetővé teszi továbbra is a pénzüintézetek számára, hogy nem értékteremtő munkából, vagyis a törvényben előírt módon el nem végzett pénzkölcsönnyújtásból származtasson olyan bevételeket illetve rójon ki terheket (árfolyam címen) mely mögött a bíróság által is kimondottan, még jogi értelemben sem volt deviza. A vállalkozás szabadsága, semmiképpen sem jelentheti ezesetben azt, hogy mindent szabad, hiszen a pénzkölcsönnyújtás feltételeit és az ezzel járó nyilvántartást, könyvelést stb. a Ptk, a Htp. és a Számviteli törvény kötelező jelleggel előírja, de mindezeket megszegték a pénzüintézetek és a fent panaszolt törvény mindezt nem orvosolja, ellenkezőleg az Alaptörvénnyel ellentmondásban, szentesíti a törvényteleniséget és nem védi, hanem csorbítja a fogyasztók jogait.

2. R) cikk

(1) Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.

(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

(3) Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Hogyan egyeztethető össze az Alaptörvény R) cikkében foglaltakkal az, hogy a törvényhozók olyan (fentebb panaszolt) törvényt hoztak és léptettek hatályba, mely lehetővé teszi, hogy a pénzüintézetek olyan kölcsön jogügyletekből bevételeket és követeléseket származtassanak, mely bevételekre és követelésekre nem jogosultak az Alaptörvényben is megemlített kötelezően rájuk is vonatkozó jogszabályok alapján, hiszen a pénzkölcsönnyújtást szabályozó Ptk. 523. § figyelmen kívül hagyásával követelik az árfolyamkülönbözetet, a Hpt. és a Számviteli törvény megsértésével könyvelték fel és követelik az árfolyamkülönbözetet, melyet most végérvényesen és törvényellenesen kíván befagyasztani az adósok terhére a fentebb panaszolt törvény. A Kúria is kimondta, a Kásler-OTP perben, hogy a felek egymásnak pénztartozást adtak meg és ennek alátámasztására a Ptk. 231. §-ára hivatkoztak. A pénztartozás megadása az nem a cégbíróságon bejegyzett banki szolgáltatás, pénztartozás megadásából nem keletkezhet viszont tartozás, az nem pénzkölcsönnyújtási tevékenység, a Ptk. 231. § nem rendelkezik ügyleti kamat felszámításáról, viszont a pénzüintézetek felszámítottak ügyleti kamatot még a soha rendelkezésre nem bocsátott deviza árfolyamára is, valamint a késedelmi kamatra is rászorozták ezt az árfolyamot, melyet az egyik legmagasabb napi árfolyamon törvényben rögzítettek.

A Nemzeti Hitvallással „Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi” is ellentétes a panaszolt törvény,

mert az állam ez esetben nem szolgálja a polgárait, visszaéléssel és részrehajlással intézi ügyeiket a hitelezők javára és az adósok kárára.

3. V. cikk

Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alaptörvény V. cikkében leírtakkal teljesen ellentétes a panaszolt törvényhely, mert törvénybe iktatva teszi lehetővé, hogy az adósok személye és tulajdona ellen intézett és azokat közvetlenül fenyegető támadást, ez esetben jogtalan árfolyamkülönbözet követelését ne háríthassák el.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Jogorvoslati lehetőségem nincs a panaszolt jogszabályi rendelkezések vonatkozásában az alkotmányjogi panasz indítványon kívül.

Éppen ezért kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fent megnevezett rendelkezéseket megsemmisíteni szíveskedjenek és kötelezzék a törvényhozókat olyan jogszabály meghozatalára, amely kimondja, hogy a pénzüzetek csak a hitelfolyósítási bizonylaton, mint egyetlen teljesítést igazoló bizonylaton feltüntetett összeget követelhetik az Adósoktól annak ügyleti kamataival, kötelezi a pénzüzeteket arra, hogy az eddig felszámolt árfolyamkülönbözeteket valós teljesítés hiányában, ugyanúgy mint az árrés felszámításának esetében jóváírják, illetve az adósok birtokába adják, továbbá kerüljenek törlésre a CHF-ben bejegyzett Földhivatali jelzálog bejegyzések.

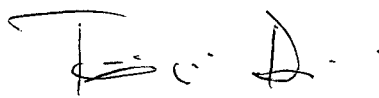
Ezen, tisztességtelen módon elvett összegek követelése miatt felmondott szerződések tízezrei kapcsán pedig kérem, hogy a jogalkotót arra kötelezze, hogy mondja ki a banki felmondások jogellenes voltát, minden ezt követő jogi eljárás visszarendezésével, és kötelezze a törvényhozó testületet olyan jogszabály kidolgozására, ami az adósok egyéni sérelmeit feltárja az országot ért gazdasági ellehetetlenüléssel egyidejűleg, mert a milliós nagyságrendű szerződés állomány a fogyasztói társadalom egészét ellehetetlenítette, és fokozatosan a fizetési képtelenségbe sodorja. Kerüljön kimondásra és törlésre a jogellenesen felszámolt összegek mértékéig felszámított késedelmi kamatok összege.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nincs a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás az ügyben.

Tisztelettel:

Hajdúböszörmény, 2015. május 11.

Tövískesné Dsupin Judit

Melléletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás / jogi szakvizsga-bizonyítvány hitelesített másolata / jogtanácsosi igazolvány másolata

nincs

2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

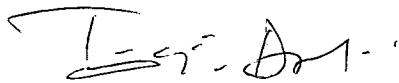
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok

1. Kölcsönszerződés

2. Banki elszámolás a tisztességtelenül felszámított összegről és a forintosításról

3. Közjegyzői okiratok a szerződés felmondásáról és végrehajtási záradékról

Hajdúböszörmény, 2015. május 11.

Tövisskesné Dsupin Juidt